

"Zaterdagmiddag j.l. hadden wij een gesprek met ...."

21 mei 1994.

Brief aan Marjan geschreven:

Zaterdagmiddag j.l. hadden wij een gesprek met een notaris in verband met pa's juridiese en onze erfrechtelijke positie. Het huis aan de Nassaulaan 16 kan alleen door hem zelf verkocht worden, maar wanneer Truus daar niet mee akkoord gaat kan zij er blijven wonen. Het heeft in dat geval ook weinig zin om het, als dat al mogelijk zou zijn, het te verkopen vanwege de lagere prijs die een bewoond huis op de woningmarkt opbrengt. Truus dringt aan op huwen in gemeenschap van goederen omdat zij in dat geval bij een erfenis een groter aandeel krijgt, namelijk vijf negende van de opbrengst. Het onder curatele stellen van pa is een juridies lange en moeilijke weg en een lichtere vorm van onder bewindstelling is niet mogelijk daar zijn echtgenote daar voor toestemming zal moeten geven. Uiteraard moet voorkomen worden dat Truus curator of bewindvoerder wordt.

De Nassaulaan 16 is in de zin van de wet geen zakenpand omdat het enerzijds grotendeels in gebruik is als woonhuis en anderzijds worden er al jaren vanuit de Nassaulaan 16 geen zaken gedaan, voor zover daar ooit sprake van was, want we hebben nu eenmaal niet bepaald met een nijver baasje doch met een luilak en een neurotiese, verwende slap janus te maken die gewoon was er altijd al de kantjes van af te lopen.

Hij is sinds begin jaren zeventig steuntrekker van de stichting veertig tot vijfen veertig, dus geldt niet als ondernemer, maar als gehandicapte.

Voorts kan de leiding van de psychiatriese inrichting waar pa veilig in zit op geborgen mij ten al te tijde schriftelijk benaderen om informatie waar op ik per kerende brief zal antwoorden. Van een bezoek aan de inrichting zie ik af. We kennen onze Edese pappenheimers langzamerhand. Familie beraad is al helemaal niet aan de orde, daar de schaarse, nog levende familieleden, waar ik jou ook toe reken, er als vanouds uitsluitend en alleen op uit zijn elkaar dwars te zitten via advocaten, dus blijft er voor mij niets anders over dan me van de betrokkenen definitief te distantiëren. Ik wil je voorts waarschuwen voor de familie aan de overkant van het huis van pa, die fotograaf en zijn ogenschijnlijk zo sociaal betrokken echtgenote, want zij staan volledig aan de kant van Truus en dienen uitsluitend als informanten voor haar. Een gewaarschuwd mens telt voor twee, niet waar? Laat je dus niet uithoren! Zij denken, net als Truus, dat ik hun streken en ware bedoelingen niet doorzie, maar dat is misschien maar goed ook. Ik heb een grote intuïtie en kijk door de medemens op paranormale wijze heen als ware hij of zij van helder glas.

Je voorstel om verpleegsters dag en nacht bij hem in de Nassaulaan te laten waken als kind-meisjes is niet realistisch en onbetaalbaar en zou al snel in de tienduizenden per maand gaan lopen. Hiervoor wens ik uiteraard mijn tegoeden niet ter beschikking te stellen. Men gooit geen geld in een bodemloze put en al helemaal niet als het een slangenkuil is. Ook bij verkoop van zijn woning zou de opbrengst snel zijn opgesoupeerd aan particuliere thuiszorg en dan zou hij

wederom de psychiatrische inrichting in moeten. In geval van een erfenis van pa gaat na het overlijden van Truus de vordering over op haar kinderen en indien zij de afhandeling van de erfenis vertragen zijn zij wettelijke rente verschuldigd. Ik zou geen ogenblik wachten om ze daarvoor wettelijk te vervolgen en alle juridische kosten op hen verhalen, neem dat van mij aan. De kosten van het langdurig telefoneren met jou worden mij in elk geval wat al te hoog, want je bent nogal breed van stof, dus verder overleg over de niet al te dringende familie zaken verder uitsluitend per brief, want anders word ik door Ina nog onder curatele gesteld vanwege overmatig gebruik en overbelasting van de telefoonlijn en terecht, zou ik zo zeggen. Een telefoon is een apparaat dat men slechts in het uiterste geval dient te gebruiken. En zo kort mogelijk! Neem dit van mij aan, waarde zuster! Daar naast is het voor ons van belang om voortdurend bereikbaar te zijn daar wij op diverse zakelijke vlakken doende zijn. We hebben nu eenmaal drie diverse inkomstenbronnen die wij moeten beheren, waarvoor veelvuldig telefonisch contact noodzakelijk is en doen dat niet alleen met veel succes, vreugde en slagvaardigheid, doch ook met de uiterste nauwgezetheid en verantwoordelijkheidsgevoel. Men moet zijn talenten benutten, zo leert ons de Heilige Schrift en daar hebben wij het dan maar mee te doen! Helaas kan ik die inzet van mijn familieleden voor hun eigen zaakjes (jammer genoeg voor hen), niet verwachten. Zij zijn liever lui dan moe daar in Ede en omstreken en misschien ligt dat ook aan de boslucht die, naar men zegt, immers verdovend schijnt te werken. Het is een slap, jaloers volkje dat konstant in onmin met zich zelve of met zijn naaste leeft en in het gunstigste geval mijn compassie, gepaard gaande aan een diepe minachting voor deze soort oproept, maar waar ieder gezond denkend mens verre van blijft! Ook kun je het beste die vrouw die zich onze biologische moeder noemt totaal links laten liggen. Het is een zielig, psychiatrisch, ongeschoold geval met een jaar huishoudschool, een carrière als werkster en een karakter dat al helemaal niet deugt (de burens lullen er over en er wordt al zoveel in zullie d'r buurt geluld!) en weinig sympathie verdient. De "verzetsdaden" waar zij zich en haar ex-man op beroepen zijn uit de dikke duim gezogen en ik vermoed dat zij in de oorlog op twee paarden wedden en zich net zo makkelijk geschikt hadden in een nazibewind, daar zij alle karaktertrekken van het nationaal-socialisme in zichzelf met zich mede dragen. Het is overigens een mythe dat het Nederlands volk zich massaal tegen de Duitse overheersing heeft verzet. Die heldenverhalen zijn allemaal na de oorlog verzonnen, deels uit boekjes over genoemde mensen om de slappe houding van de desbetreffenden te legitimeren en zichzelf kwa heldenmoed op te blazen tot bovenaardse proporties. Vooral de rooms-katholieken hebben zich in het geheel achter de nazis geschaard en zijn medeschuldig aan de moord op zes miljoen joden. Die roomsen; het is gewetenloos schorriemorrie. Een volgzaam kudde lafbekken en geestelijk minvermogenen die graag achter de seksjuweel gefrustreerde wijven rokken van een handjevol homofielterige, mieterige half zachte pastoorpjes en patertjes aansjokken, die uit volle borsten de flikkeradatsj beoefenen in de bedompte kloosterlijke mannenbroedersschappen. Mag ik effe kotsen???